

Liberális perlési politizálás, állj!

Választói mandátum hiányában az Országgyűlés ülésterme helyett maradnak a jogi kiskapuk

A karácsony és az új év beköszöntének nyugodt időszak után villámgyorsan beindult a 2020-as politikai évad. Az első három hétben három, első ránézésre egymástól különböző ügy emelkedik ki: Gyöngyöspata, börtönbiznisz, valamint a külföldről érkező, a magyar kormányzat elleni támadások. Ilyen például az Európai Unió Bírósága (EUB) főtanácsnokának indítványa a külföldi szervezetek átláthatóságáról szóló törvény kapcsán. Hogy mi köti őket mégis össze? A bíróságok: itthon és az EU-ban.

A nyílt társadalom eszmerendszeréhez tartozó „jogvédő szervezetek” ugyanis ezekkel az ügyekkel a bíróságokon keresztül igyekeznek meghonosítani a külföldön már bevált perlési politizálást. Azt a gyakorlatot, hogy a jogrendszer tökéletlensége folytán mindig is létező kiskapuk tudatos kihasználásával, a jogrendszer eredeti céljával – közérdek, a közbizalom és a joguralom érvényesítése – szembenézve a választott, legitim döntéshozók helyett bíróságok döntenek el olyan kiemelt politikai-társadalmi ügyeket, amely viszonyrendszerek rendezése alapvetően nem a bíróságok, hanem a nép által választott szuverén jogalkotó kompetenciájába tartozna. Nem csak a pernyertesség a fontos azonban, a társadalmi érdekekkel visszaélő jogvédőnek titulált szervezetek legfőbb célja, hogy minél magasabb bírói fórumok elé vigyék az egyes próbaügyeket, pereket, de inkább ügyek csoportját, ezáltal alakítva a bírói gyakorlatot. Ha már a liberális jogpolitika a jogalkotó útján, választói mandátum nélkül nem érvényesülhet, az Országgyűlés kapuja helyett maradnak a jogi kiskapuk. Logikus stratégia.

Ez a technika nyilván akkor kerül előtérbe, ha a kormányzó erő és a törvényhozás az igazgató álcivil szervezetekkel ellentétes ideológiai alapon áll, magyarul keresztény-konzervatív-nemzeti. Láthattuk 2006-ban, hogy bár egyes jogvédő szervezetek csendben, halkán kifejezték nemtetszésüket a rendőri brutalitás miatt, azonban nem tolongtak az áldozatoknál, hogy képviseljék őket sem kártérítési, sem más perben. Nem fogadkoztak, hogy az uniós bíróság fogják elvinni az ügyüket. Brüsszelben se nagyon hallottuk a hangjukat, hogy tiltakoztak volna a nyilvánvaló és súlyos emberi jogi sértések ellen. Az áldozatoknak végül a nem-

zeti jogvédők nyújtottak jogi segítséget. Nyilván az áljogvédők ugyanígy járnának el, ha az Orbán-kormány vezényelne lovasrohamot és kardlapozást az aktuális kormánydöntő összellenzéki tüntetők ellen, és verne véresre DK-s nyugdíjasokat és momentumos diákokat bérházak kapujában, udvarán.

Az álcivilek nem csak konkrét jogi eljárásokon keresztül támadnak: évek óta zajlik a bírák érzékenyítése különböző témákban, így a migránsok, a kisebbségek és a homoszexuálisok ügyeiben a már említett álcivil szervezetek különböző képzésein. Ennek az eredményét láthattuk Gyöngyöspatán is: a Soros-hálózatához tartozó szervezet, az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány perelt és nyert. De gondoljuk el, mi történt volna, ha a bíró ítéletében úgy határoz, hogy nem történt jogellenes elkülönítés a gyöngyöspatai iskolában! Szinte biztosra vehető, hogy a döntés elfogadása helyett lejárato kampányba kezdenek a „rasszista” bíró ellen. No meg tekintek volna egyet a bíróságok függetlensége miatt aggódó európai szírnák hangerején. Ismerjük már őket.

De a jogvédők tudatosan és szisztematikusan kihasználják a jogszabályok és a jogérvényesítés adta eszközök – és kiskapuk – teljes tárá, hogy a magyar államtól szipolyozzanak ki pénzt – a magyar adófizetők által befizetett közpénzből – a börtönben ülő elítéltek javára is. A „jóakaró civil jogvédő szervezetek” a börtönviszonyok miatti kártalanítási pereket tömegével vitték az Emberi Jogok Európai Bírósága elé tudatosan, üzletszerűen szervezve azt. Ezt a jelenséget nevezte a miniszterelnök az év eleji Kormányinfón börtönbiznisznek.

Végül ott van a civil szervezetek átláthatóságáról szóló jogszabály kapcsán kiadott EUB-főtanácsnoki indítvány, amely ugyan nem köti a bíróságot, de veszélyes előrejelzést jelent: az Európai Unió alapjogi chartájában foglalt egyesülési szabadságra hivatkozik, ez a jogi dokumentum azonban kizárólag uniós viszonylatban értelmezhető, nem vonatkoztatható tagállami döntésekre. Egyértelmű tehát, hogy az EUB tágítani akarja a charta értelmezését, hiszen így könnyebben beleszóllhatnának a tagállami szuverenitás körébe tartozó kérdésekb-

is. Az ilyen módon történő lopakodó hatáskör- elvonást, amikor egy bíróság a jogalkalmazás helyett jogot alkot a jogértelmezés kiterjesztésével, nevezhetjük a döntéshozatal kiszervezésének vagy jurisztokratizálódásnak.

Ez a folyamat sem most kezdődött: az uniós jog elsőbbségét sem az uniós alapszerződések mondták ki, hanem az EUB egy döntése az 1970-es években, ez a kiterjesztő értelmezés pedig kötelező a tagállamoknak. Sőt, az Európa Tanácshoz tartozó Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) is rendszeresen túlterjeszkedik határozataival az Emberi jogok európai egyezményének keretein, és gyakran hoz döntéseket olyan ügyekben, amelyek az államok belső szuverenitásához tartoznának, így nem is érinthetné őket. Fokozottan igaz ez azóta, hogy már nemcsak államok, hanem természetes személyek és magánszervezetek is fordulhatnak az EJEB-hez. Ez megint csak az internacionalista, a nemzetállamok szuverenitása ellen küzdő liberálisok egyik bevett technikája. Láthatjuk, ezzel a joggal előszeretettel élnek is a nyílt társadalom eszmerendszeréhez tartozó szervezetek.

Ezeket a módszereket azok használják, akiknek egyébként nincs valós társadalmi támogatottságuk, nem tudják érdemben befolyásolni a kormányzást és a törvényhozást. Így az általában olyan gyakran emlegetett demokratikus elvekre hivatkozva más utat keresnek érdekeik és elképzeléseik érvényesítéséhez. Mint ahogy ezt a Soros-féle alapítványok által igen, de a magyar polgároknak csak csekély töredéke által támogatott álcivilek teszik.

Az ebbe a körbe tartozó szervezetek jelentősen hozzájárultak a hamis vádak alapuló Sargentini-jelentéshez is, amelynek csaknem másfél évvel megszavazása után ismét van aktualitása. Az Európai Parlament bevándorláspárti többsége csalódott amiatt, hogy a kezdeményezésükre elindított 7. cikkely szerinti eljárásnak nincs eredménye. Nem vehetnek részt a tanács előtt folyó részében, ezért nyomást akarnak gyakorolni a tagállami politikusközből álló testületre, saját balliberális politikájuk érvényesítése érdekében. A hátsó ajtón keresztül, keresztülgázolva a saját maguk által hirdetett jogállamisági elveken.

A bírói függetlenség Magyarországon továbbra is érvényesül, bár már tíz éve halljuk ennek ellenkezőjét. Olyanoktól is, akik rendszeresen az elnyomott magyar bíróságok döntéseire hivatkoznak, ha éppen ezt a gigászi magyar kormányzati elnyomást akarják bizonygatni. De úgy tűnik, a magyar törvények mellett a logika szabályait sem ismerik. Akiktől a magyar bírói függetlenséget valóban félteni kell, azok éppen azok a nemzetközi hálózatok

Az álcivilek nem csak konkrét jogi eljárásokon keresztül támadnak: évek óta zajlik a bírák érzékenyítése különböző témákban, így a migránsok, a kisebbségek és a homoszexuálisok ügyeiben a már említett álcivil szervezetek különböző képzésein. Ennek az eredményét láthattuk Gyöngyöspatán is: a Soros-hálózatához tartozó szervezet, az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány perelt és nyert

részeként működő, senkinek sem felelős álcivil szervezetek és áljogvédők, akik képzéseiken tanítják, hogy egyes ügyekben milyen döntéseket kell hozniuk a magyar bíróságoknak. Akik valódi társadalmi felhatalmazás nélkül politikai szereplőt játszva, nyomást gyakorolva igyekeznek saját ideológiájuk irányába befolyásolni a bírói gyakorlatot. Akik szembenéznek a közérdekkel, a társadalmi igazságossággal. Akik a jogrendszer hibáit meglovagolva szervezetten üzletelnek, és akik hatalmi-gazdasági érdekeik miatt közösségeket ugrasztanak egymásnak és tesznek tönkre. Ahogy teszik ezt Gyöngyöspatán és tennék ezt sok más településen is.

Hát ne hagyjuk nekik!

A szerző az Alapjogokért Központ elemzője